

APOKALIPSA

ПОГЛАВЉЕ 1

- O**tkrivenje Isusa Hrista, koje dade Njemu Bog, da pokaže slugama svojim šta će skoro biti, i pokaza, poslavši po andjelu svom služi svom Jovanu,
- ² Koji svedoči reč Božiju i svedočanstvo Isusa Hrista, i šta god vide.
- ³ Blago onome koji čita i onima koji slušaju reči proroštva, i drže šta je napisano u njemu; jer je vreme blizu.
- ⁴ Od Jovana na sedam crkava koje su u Aziji: blagodat vam i mir od Onog koji jeste, i koji beše, i koji će doći; i od sedam duhova koji su pred prestolom Njegovim;
- ⁵ I od Isusa Hrista, koji je Svedok verni, i Prvenac iz mrtvih, i Knez nad carevima zemaljskim, koji nas ljubi, i umi nas od greha naših krvlju svojom;
- ⁶ I učini nas careve i sveštenike Bogu i Ocu svom; tome slava i država va vek veka. Amin.
- ⁷ Eno, ide s oblacima, i ugledaće Ga svako oko, i koji Ga probodoše; i zaplakaće za Njim sva kolena zemaljska. Da, zaista.
- ⁸ Ja sam Alfa i Omega, Početak i Svršetak, govori Gospod, Koji jeste, i koji beše, i koji će doći, Svedržitelj.
- ⁹ Ja Jovan, koji sam i brat vaš i drug u nevolji, i u carstvu i trpljenju Isusa Hrista, bejah na ostrvu koje se zove Patam, za reč Božiju i za svedočanstvo Isusa Hrista.
- ¹⁰ Bejah u duhu u dan nedeljni, i čuh za sobom glas veliki kao trube koji govoraše: Ja sam Alfa i Omega, Prvi i Poslednji;
- ¹¹ I šta vidiš napiši u knjigu, i pošlji crkvama koje su u Aziji: u Efes, i u Smirnu, i u Pergam, i u Tijatir, i u Sard, i u Filadelfiju, i u Laodikiju.
- ¹² I obazreh se da vidim glas koji govoraše sa mnom; i obazrevši se videh sedam svećnjaka zlatnih,
- ¹³ I usred sedam svećnjaka kao Sina čovečijeg, obučenog u dugačku haljinu, i opasanog po prsima pojasom zlatnim.
- ¹⁴ A glava Njegova i kosa beše bela kao bela vuna, kao sneg; i oči Njegove kao plamen ognjeni;
- ¹⁵ I noge Njegove kao bronza kad se rastopi u peći; i glas Njegov kao huka voda mnogih;
- ¹⁶ I držaše u svojoj desnoj ruci sedam zvezda, i iz usta Njegovih izlažaše mač oštar s obe strane, i lice Njegovo beše kao što sunce sija u sili svojoj.
- ¹⁷ I kad Ga videh, padoh k nogama Njegovim kao mrtav, i metnu desnicu svoju na me govoreći mi: Ne boj se, ja sam Prvi i Poslednji,
- ¹⁸ I Živi: i bejah mrtav i evo sam živ va vek veka, amin. I imam ključeve od pakla i od

smrti.

¹⁹ Napiši dakle šta si video, i šta je, i šta će biti potom;

²⁰ Tajna sedam zvezda koje si video na desnici mojoj, i sedam svećnjaka zlatnih: sedam zvezda jesu andjeli sedam crkava; i sedam svećnjaka koje si video jesu sedam crkava.

ПОГЛАВЉЕ 2

Andjelu efeske crkve napiši: Tako govori Onaj što drži sedam zvezda u desnici svojoj, i što hodi posred sedam svećnjaka zlatnih:

² Znam tvoja dela, i trud tvoj, i trpljenje tvoje, i da ne možeš snositi zle, i iskušao si one koji govore da su apostoli, a nisu i našao si ih lažne;

³ I podneo si mnogo, i trpljenje imaš, i za ime moje trudio si se, i nisi sustao.

⁴ No imam na tebe, što si ljubav svoju prvu ostavio.

⁵ Opomeni se dakle otkuda si spao, i pokaj se, i prva dela čini; ako li ne, doći ću ti skoro, i dignuću svećnjak tvoj s mesta njegovog, ako se ne pokaješ.

⁶ No ovo imaš što mrziš na dela Nikolinaca, na koja i ja mrzim.

⁷ Ko ima uho neka čuje šta govori Duh crkvama: koji pobedi daću mu da jede od drveta životnog koje je nasred raja Božijeg.

⁸ I andjelu crkve smiranske napiši: Tako govori Prvi i Poslednji, koji beše mrtav, i evo je živ:

⁹ Znam tvoja dela, i nevolju i siromaštvo (ali si bogat), i hule onih koji govore da su Jevreji a nisu, nego zbornica sotonina.

¹⁰ Ne boj se ni oda šta što ćeš postradati. Gle, djavo će neke od vas metati u tamnicu, da se iskušate, i imaćete nevolju do deset dana. Budi veran do same smrti, i daću ti venac života.

¹¹ Ko ima uho da čuje neka čuje šta govori Duh crkvama: Koji pobedi neće mu nauditi druga smrt.

¹² I andjelu pergamske crkve napiši: Tako govori Onaj što ima mač oštar s obe strane:

¹³ Znam dela tvoja, i gde živiš, gde je presto sotonin; i držiš ime moje, i nisi se odrekao vere moje i u one dane u koje je Antipa, verni svedok moj, ubijen kod vas, gde živi sotona.

¹⁴ No imam na tebe malo, što imaš tu koji drže nauku Valama, koji učaše Valaka da položi sablazan pred sinovima Izrailjevim, da jedu žrtve idolske, i da se kurvaju.

¹⁵ Tako imaš i ti koji drže nauku Nikolinaca, na koju ja mrzim.

¹⁶ Pokaj se dakle; ako li ne, doći ću ti skoro, i vojevaću s njima mačem usta svojih.

¹⁷ Ko ima uho da čuje neka čuje šta govori Duh crkvama: koji pobedi daću mu da jede od mane sakrivene, i daću mu kamen beo, i na kamenu novo ime napisano, kog niko ne zna osim onog koji primi.

¹⁸ I andjelu tijatirske crkve napiši: Tako govori Sin Božji, koji ima oči svoje kao plamen ognjeni, i noge Njegove kao bronza:

¹⁹ Znam tvoja dela, i ljubav, i službu, i veru, i trpljenje tvoje, i dela tvoja, i da poslednjih ima više od prvih;

²⁰ No imam na tebe malo, što dopuštaš ženi Jezavelji, koja govori da je proročica, da uči i da vara sluge moje da čine preljubu i da jedu žrtvu idolsku.

²¹ I dadoh joj vreme da se pokaje od kurvarstva svog, i ne pokaja se.

²² Evo je ja mećem na odar, i one koji čine preljubu s njom u nevolju veliku, ako se ne pokaju od svojih dela.

- ²³ I decu njenu pobiću na mesto; i poznaće sve crkve da sam ja koji ispitujem srca i bubrege, i daću vam svakome po delima vašim:
- ²⁴ A vama govorim i ostalima koji su u Tijatiru koji nemaju nauke ove, i koji ne poznaju dubina sotoninih (kao što govore): neću metnuti na vas drugog bremena,
- ²⁵ Osim koji imate, držite dokle dodjem.
- ²⁶ I koji pobedi i održi dela moja do kraja, daću mu vlast nad neznabošcima;
- ²⁷ I pašće ih gvozdеном palicom, i oni će se razdrobiti kao sudovi lončarski; kao i ja što primih od Oca svog;
- ²⁸ I daću mu zvezdu danicu.
- ²⁹ Ko ima uho da čuje neka čuje šta govori Duh crkvama.

ПОГЛАВЉЕ 3

I andjelu sardske crkve napiši: Tako govori Onaj što ima sedam Duhova Božijih, i sedam zvezda: znam tvoja dela, da imaš ime da si živ, a mrtav si.

- ² Straži, i utvrđuj ostale koji hoće da pomru; jer ne nadjoh tvoja dela savršena pred Bogom svojim.
- ³ Opominji se dakle, kako si primio i kako si čuo, i drži i pokaj se. Ako li ne uzastražiš, doći ću na tebe kao lupež, i nećeš čuti u koji ću čas doći na tebe.
- ⁴ Ali imaš malo imena i u Sardu, koji ne opoganiše svojih haljina, i hodiće sa mnom u belima, jer su dostojni.
- ⁵ Koji pobedi on će se obući u haljine bele, i neću izbrisati ime njegovo iz knjige života, i priznaću ime njegovo pred Ocem svojim i pred andjelima Njegovim.
- ⁶ Ko ima uho neka čuje šta govori Duh crkvama.
- ⁷ I andjelu filadelfijske crkve napiši: Tako govori Sveti i Istiniti, koji ima ključ Davidov, koji otvori i niko ne zatvori, koji zatvori i niko ne otvori.
- ⁸ Znam tvoja dela; gle, dadoh pred tobom vrata otvorena, i niko ih ne može zatvoriti; jer imaš malo sile, i držao si moju reč, i nisi se odrekao imena mog.
- ⁹ Evo dajem one iz zbornice sotonine koji govore da su Jevreji i nisu, nego lažu; evo ću ih učiniti da dodju i da se poklone pred nogama tvojim, i da poznadu da te ja ljubim.
- ¹⁰ Jer si održao reč trpljenja mog, i ja ću tebe sačuvati od časa iskušenja, koji će doći na sav vasioni svet da iskuša one koji žive na zemlji.
- ¹¹ Evo ću doći brzo: drži šta imaš, da niko ne uzme venac tvoj.
- ¹² Koji pobedi učiniću ga stubom u crkvi Boga svog, i više neće izići napolje; i napisaću na njemu ime Boga svog, i ime novog Jerusalima, grada Boga mog, koji silazi s neba od Boga mog, i ime moje novo.
- ¹³ Ko ima uho neka čuje šta govori Duh crkvama.
- ¹⁴ I andjelu laodikijske crkve napiši: Tako govori Amin, Svedok Verni i Istiniti, Početak stvorenja Božijeg:
- ¹⁵ Znam tvoja dela da nisi ni studen ni vruć. O da si studen ili vruć!
- ¹⁶ Tako, budući mlak, i nisi ni studen ni vruć, izbljuvaću te iz usta svojih.
- ¹⁷ Jer govoriš: Bogat sam, i obogatio sam se, i ništa ne potrebujem; a ne znaš da si ti nesrećan, i nevoljan, i siromah, i slep, i go.
- ¹⁸ Savetujem te da kupiš u mene zlato žeženo u ognju, da se obogatiš; i bele haljine, da se obučeš, i da se ne pokaže sramota golotinje tvoje; i masti očnom pomaži oči svoje da

vidiš.

19 Ja koje god ljubim one i karam i poučavam; postaraj se dakle, i pokaj se.

20 Evo stojim na vratima i kucam: ako ko čuje glas moj i otvori vrata, ući ću k njemu i večeraću s njime, i on sa mnom.

21 Koji pobedi daću mu da sedne sa mnom na prestolu mom, kao i ja što pobedih i sedoh s Ocem svojim na prestolu Njegovom.

22 Ko ima uho neka čuje šta govori Duh crkvama.

ПОГЛАВЉЕ 4

Potom videh: i gle, vrata otvorena na nebu, i glas prvi koji čuh kao trubu gde govori sa mnom, reče: Popni se amo, i pokazaću ti šta će biti za ovim.

2 I odmah bih u duhu; i gle, presto stajaše na nebu, i na prestolu sedjaše neko.

3 I Onaj što sedjaše beše po vidjenju kao kamen jaspis i sard; i oko prestola beše duga po vidjenju kao smaragd.

4 I oko prestola behu dvadeset i četiri prestola; i na prestolima videh dvadeset i četiri starešine gde sede, obučene u bele haljine, i imahu krune zlatne na glavama svojim.

5 I od prestola izlažahu munje i gromovi i glasovi; i sedam žižaka ognjenih gorahu pred prestolom, koje su sedam duhova Božijih.

6 I pred prestolom beše stakleno more, kao kristal; i nasred prestola i oko prestola četiri životinje, pune očiju spred i sastrag.

7 I prva životinja beše kao lav, i druga životinja kao tele, i treća životinja imaše lice kao čovek, i četvrta životinja beše kao orao kad leti.

8 I svaka od četiri životinje imaše po šest krila naokolo, i unutra puna očiju, i mira ne imaju dan i noć govoreći: Svet, svet, svet Gospod Bog Svedržitelj, Koji beše, i koji jeste, i koji će doći.

9 I kad daše životinje slavu i čast i hvalu Onome što sedjaše na prestolu, što živi va vek veka,

10 Padoše dvadeset i četiri starešine pred Onim što sedjaše na prestolu, i pokloniše se Onome što živi va vek veka, i metnuše krune svoje pred prestolom govoreći:

11 Dostojan si, Gospode, da primiš slavu i čast i silu; jer si Ti sazdao sve, i po volji Tvojoj jeste i stvoreno je.

ПОГЛАВЉЕ 5

I videh u desnici Onog što sedjaše na prestolu knjigu napisanu iznutra i spolja, zapečaćenu sa sedam pečata.

2 I videh andjela jakog gde propoveda glasom velikim: Ko je dostojan da otvori knjigu i da razlomi pečate njene?

3 I niko ne mogaše ni na nebu ni na zemlji, ni pod zemljom da otvori knjige ni da zagleda u nju.

4 I ja plakah mnogo što se niko ne nadje dostojan da otvori i da pročita knjigu, niti da zagleda u nju.

5 I jedan od starešina reče mi: Ne plači, evo je nadvladao lav, koji je od kolena Judinog, koren Davidov, da otvori knjigu i razlomi sedam pečata njenih.

6 I videh, i gle, nasred prestola i četiri životinje, i posred starešina Jagnje stajaše kao

zaklano, i imaše sedam rogova, i sedam očiju, koje su sedam duhova Božijih poslanih po svemu svetu.

⁷ I dodje i uze knjigu iz desnice Onog što sedjaše na prestolu.

⁸ I kad uze knjigu, četiri životinje i dvadeset i četiri starešine padoše pred Jagnjetom, imajući svaki gusle, i zlatne čaše pune tamjana, koje su molitve svetih.

⁹ I pevahu pesmu novu govoreći: Dostojan si da uzmeš knjigu, i da otvoriš pečate njene; jer si se zaklao, i iskupio si nas Bogu krvlju svojom od svakog kolena i jezika i naroda i plemena,

¹⁰ I učinio si nas Bogu našem careve i sveštenike, i carovaćemo na zemlji.

¹¹ I videh, i čuh glas andjela mnogih oko prestola i životinja i starešina, i beše broj njihov hiljada hiljada.

¹² Govoreći glasom velikim: Dostojno je Jagnje zaklano da primi silu i bogatstvo i premudrost i jačinu i čast i slavu i blagoslov.

¹³ I svako stvorenje, što je na nebu, i na zemlji, i pod zemljom, i što je na moru, i što je u njima, sve čuh gde govore: Onome što sedi na prestolu, i Jagnjetu blagoslov i čast i slava i država va vek veka.

¹⁴ I četiri životinje govorahu: Amin. I dvadeset i četiri starešine padoše i pokloniše se Onome što živi va vek veka.

ПОГЛАВЉЕ 6

I videh kad otvori Jagnje jedan od sedam pečata, i čuh jednu od četiri životinje gde govori kao glas gromovni: Dodji i vidi.

² I videh, i gle, konj beo, i onaj što sedjaše na njemu imaše strelu; i njemu se dade venac, i izidje pobjedjujući, i da pobjedi.

³ I kad otvori drugi pečat, čuh drugu životinju gde govori: Dodji i vidi.

⁴ I izidje drugi konj ridj, i onome što sedjaše na njemu dade se da uzme mir sa zemlje, i da ubija jedan drugog, i dade mu se mač veliki.

⁵ I kad otvori treći pečat, čuh treću životinju gde govori: Dodji i vidi. I videh, i gle, konj vran, i onaj što sedjaše na njemu imaše merila u ruci svojoj.

⁶ I čuh glas izmedju četiri životinje gde govori: Oka pšenice za groš, i tri oke ječma za groš; a ulja i vina neće biti.

⁷ I kad otvori četvrti pečat, čuh glas četvrte životinje gde govori: Dodji i vidi.

⁸ I videh, i gle, konj bled, i onome što sedjaše na njemu beše ime smrt, i pakao idjaše za njim; i njemu se dade oblast na četvrtom delu zemlje da ubije mačem i gladju i smrću i zverinjem zemaljskim.

⁹ I kad otvori peti pečat, videh pod oltarom duše pobijenih za reč Božiju i za svedočanstvo koje imahu.

¹⁰ I povikaše glasom velikim govoreći: Dokle, Gospodaru Sveti i Istiniti! Ne sudiš i ne kaješ krv našu na onima što žive na zemlji?

¹¹ I dane biše svakome od njih haljine bele, i rečeno im bi da počinu još malo vremena, dokle se navrše i drugari njihovi i braća njihova, koji valja da budu pobijeni kao i oni.

¹² I videh kad otvori šesti pečat, i gle, zatrese se zemlja vrlo, i sunce posta crno kao vreća od kostreti, i mesec posta kao krv;

¹³ I zvezde nebeske padoše na zemlju kao što smokva odbacuje pupke svoje kad je veliki vetar zaljulja.

- ¹⁴ I nebo se izmače kao knjiga kad se savije, i svaka gora i ostrvo s mesta svojih pokrenuše se.
- ¹⁵ I carevi zemaljski, i boljari, i bogati, i vojvode, i silni, i svaki rob, i svaki slobodnjak, sakriše se po pećinama i po kamenjacima gorskim;
- ¹⁶ I govoriše gorama i kamenju: Padnite na nas, i sakrijte nas od lica Onog što sedi na prestolu, i od gneva Jagnjetovog.
- ¹⁷ Jer dodje veliki dan gneva Njegovog, i ko može ostati?

ПОГЛАВЉЕ 7

I potom videh četiri andjela gde stoje na četiri ugla zemlje, i drže četiri vetra zemaljska, da ne duše vetar na zemlju, ni na more, ni na i kakvo drvo.

² I videh drugog andjela gde se penje od istoka sunčanog, koji imaše pečat Boga Živoga; i povika glasom velikim na četiri andjela kojima beše dano da kvare zemlju i more, govoreći:

³ Ne kvarite ni zemlje, ni mora, ni drveta, dokle zapečatim sluge Boga našeg na čelima njihovim.

⁴ I čuh broj zapečaćenih, sto i četrdeset i četiri hiljade zapečaćenih od svih kolena sinova Izrailjevih;

⁵ Od kolena Judinog dvanaest hiljada zapečaćenih; od kolena Ruvimovog dvanaest hiljada zapečaćenih; od kolena Gadovog dvanaest hiljada zapečaćenih;

⁶ Od kolena Asirovog dvanaest hiljada zapečaćenih; od kolena Neftalimovog dvanaest hiljada zapečaćenih; od kolena Manasijinog dvanaest hiljada zapečaćenih;

⁷ Od kolena Simeunovog dvanaest hiljada zapečaćenih; od kolena Levijevog dvanaest hiljada zapečaćenih; od kolena Isaharovog dvanaest hiljada zapečaćenih;

⁸ Od kolena Zavulonovog dvanaest hiljada zapečaćenih; od kolena Josifovog dvanaest hiljada zapečaćenih; od kolena Venijaminovog dvanaest hiljada zapečaćenih.

⁹ Po tom videh, i gle, narod mnogi, kog ne može niko izbrojati, od svakog jezika i kolena i naroda i plemena, stajaše pred prestolom i pred Jagnjetom, obučen u haljine bele, i palme u rukama njihovim.

¹⁰ I povikaše glasom velikim govoreći: Spasenje Bogu našem, koji sedi na prestolu, i Jagnjetu.

¹¹ I svi andjeli stajahu oko prestola i starešine i četiri životinje, i padoše na lice pred prestolom, i pokloniše se Bogu.

¹² Govoreći: Amin; blagoslov i slava i premudrost i hvala i čast i sila i jačina Bogu našem va vek veka. Amin.

¹³ I odgovori jedan od starešina govoreći mi: Ovi obučeni u bele haljine ko su, i otkuda dodjoše?

¹⁴ I rekoh mu: Gospodaru! Ti znaš. I reče mi: Ovo su koji dodjoše od nevolje velike, i opraše haljine svoje i ubeliše haljine svoje u krvi Jagnjetovoj.

¹⁵ Zato su pred prestolom Božijim, i služe Mu dan i noć u crkvi Njegovoj; i Onaj što sedi na prestolu useliće se u njih.

¹⁶ Više neće ogladneti, i neće na njih pasti sunce, niti ikakva vrućina.

¹⁷ Jer Jagnje, koje je nasred prestola, pašće ih, i uputiće ih na izvore žive vode; i Bog će otrti svaku suzu od očiju njihovih.

ПОГЛАВЉЕ 8

- I** kad otvori sedmi pečat, posta tišina na nebu oko po sahata.
- ² I videh sedam andjela koji stajahu pred Bogom, i dade im se sedam truba.
- ³ I drugi andjeo dodje i stade pred oltarom, i imaše kadionicu zlatnu; i beše mu dano mnogo tamjana da da molitvama svih svetih na oltar zlatni pred prestolom.
- ⁴ I dim od kadjenja u molitvama svetih izidje od ruke andjelove pred Boga.
- ⁵ I uze andjeo kadionicu, i napuni je ognja sa oltara, i baci je na zemlju, i postaše glasovi i gromovi i sevanje munja i tresenje zemlje.
- ⁶ I sedam andjela koji imahu sedam truba, pripraviše se da zatrube.
- ⁷ I prvi andjeo zatrubi, i posta grad i oganj, smešani s krvlju, i padoše na zemlju; i trećina drva izgore, i svaka trava zelena izgore.
- ⁸ I drugi andjeo zatrubi; i kao velika gora ognjem zapaljena pade u more; i trećina mora posta krv.
- ⁹ I umre trećina stvorenja koje živi u moru, i trećina ladji propade.
- ¹⁰ I treći andjeo zatrubi, i pade s neba velika zvezda, koja goraše kao sveća, i pade na trećinu reka i na izvore vodene.
- ¹¹ I ime zvezdi beše Pelen; i trećina voda posta pelen, i mnogi ljudi pomreše od voda, jer behu gorke.
- ¹² I četvrti andjeo zatrubi, i udarena bi trećina sunca, i trećina meseca, i trećina zvezda, da pomrča trećina njihova, i trećina dana da ne svetli, tako i noći.
- ¹³ I videh, i čuh jednog andjela gde leti posred neba i govori glasom velikim: Teško, teško, teško onima koji žive na zemlji od ostalih glasova trubnih trojice andjela, koji će trubiti.

ПОГЛАВЉЕ 9

- I** peti andjeo zatrubi, i videh zvezdu gde pade s neba na zemlju, i dade joj se ključ od studenca bezdana;
- ² I otvori studenac bezdana, i izidje dim iz studenca kao dim velike peći, i pocrne sunce i nebo od dima studenčevog.
- ³ I iz dima izidjoše skakavci na zemlju, i dade im se oblast, kao što i skorpije imaju oblast na zemlji.
- ⁴ I reče im se da ne ude travi zemaljskoj niti ikakvoj zeleni, niti ikakvom drvetu, nego samo ljudima koji nemaju pečat Božji na čelima svojim.
- ⁵ I dade im se da ih ne ubijaju, nego da ih muče pet meseci; i mučenje njihovo beše kao mučenje skorpijino kad ujede čoveka;
- ⁶ I u te dane tražiće ljudi smrt, i neće je naći; i želeće da umru, i smrt će od njih bežati.
- ⁷ I skakavci behu kao konji spremljeni na boj; i na glavama njihovim kao krune od zlata, i lica njihova kao lica čovečija.
- ⁸ I imahu kose kao kose ženske, i zubi njihovi behu kao u lavova;
- ⁹ I imahu oklope kao oklope gvozdene, i glas krila njihovih beše kao glas kola kad mnogi konji trče na boj;
- ¹⁰ I imahu repove kao skorpijine, i žalci behu na repovima njihovim; i dana im beše oblast da ude ljudima pet meseci.
- ¹¹ I imahu nad sobom cara andjela bezdana kome je ime jevrejski Avadon, a grčki Apolion.

- 12** Jedno zlo prodje, evo idu još dva zla za ovim.
- 13** I šesti andjeo zatrubi, i čuh glas jedan od četiri roglja zlatnog oltara koji je pred Bogom,
- 14** Gde govori šestom andjelu koji imaše trubu: Odreši četiri andjela koji su svezani kod reke velike Eufrata.
- 15** I biše odrešena četiri andjela koji behu pripravljeni na sahat, i dan, i mesec, i godinu, da pobiju trećinu ljudi.
- 16** I broj vojnika na konjima beše dvesta hiljada hiljada; i čuh broj njihov.
- 17** I tako videh u utvari konje, i one što sedjahu na njima, koji imahu oklope ognjene i plavetne i sumporne; i glave konja njihovih behu kao glave lavova, i iz usta njihovih izlažaše oganj i dim i sumpor.
- 18** I od ova tri zla pogibe trećina ljudi, od ognja i od dima i od sumpora što izlažaše iz usta njihovih.
- 19** Jer sila konja beše u ustima njihovim, i u repovima njihovim; jer repovi njihovi bivahu kao zmije i imahu glave, i njima idjahu.
- 20** I ostali ljudi koji ne biše pobijeni zlima ovim, ne pokajaše se od dela ruku svojih da se ne poklanjaju djavolima ni idolima zlatnim i srebrnim i bronzanim i kamenim i drvenim, koji ne mogu videti ni čuti, ni hoditi;
- 21** Niti se pokajaše od ubistva svojih, ni od čaranja svojih, ni od kurvarstva svog, ni od kradja svojih.

ПОГЛАВЉЕ 10

- 1** I videh drugog andjela jakog gde silazi s neba, koji beše obučen u oblak, i duga beše na glavi njegovoj, i lice njegovo beše kao sunce, i noge njegove kao stubovi ognjeni;
- 2** I imaše u ruci svojoj knjižicu otvorenu, i metnu nogu svoju desnu na more, a levu na zemlju.
- 3** I povika glasom velikim, kao lav kad riče; i kad on povika, govoraše sedam gromova glasove svoje.
- 4** I kad govoriše sedam gromova glasove svoje, htedoh da pišem, i čuh glas s neba koji mi govori: Zapečati šta govoriše sedam gromova, i ovo ne piši.
- 5** I andjeo kog videh gde stoji na moru i na zemlji, podiže ruku svoju k nebu,
- 6** I zakle se Onim koji živi va vek veka, koji sazda nebo i šta je na njemu, i zemlju i šta je na njoj, i more i šta je u njemu, da vremena već neće biti;
- 7** Nego u dane glasa sedmog andjela kad zatrubi, onda će se svršiti tajna Božija, kao što javi svojim slugama prorocima.
- 8** I glas koji čuh s neba, opet progovori sa mnom i reče: Idi i uzmi knjižicu otvorenu iz ruke onog andjela što stoji na moru i na zemlji.
- 9** I otidoh k andjelu, i rekoh mu: Daj mi knjižicu. I reče mi: Uzmi i izjedi je; i gorka će biti u trbuhu tvom, ali u ustima biće ti slatka kao med.
- 10** I uzeh knjižicu iz ruke andjelove, i izjedoh je; i beše u ustima mojim kao med slatka, a kad je izjedoh, beše gorka u trbuhu mom.
- 11** I reče mi: Valja ti opet prorokovati narodima i plemenima i jezicima i carevima mnogima.

ПОГЛАВЉЕ 11

- 1** I dade mi se trska kao palica govoreći: Ustani i izmeri crkvu Božiju i oltar, i one što se klanjaju u njoj;
- 2** A portu što je izvan crkve, izbaci napolje, niti je meri, jer je dana neznabošcima; i grad sveti gaziće četrdeset i dva meseca.
- 3** I daću dvojici svojih svedoka, i proricaće hiljadu i dvesta i šezdeset dana obučeni u vreće.
- 4** Ovi su dve masline i dva žiška što stoje pred Gospodarem zemaljskim.
- 5** I ako im ko nepravdu učini, oganj izlazi iz usta njihovih, i poješće neprijatelje njihove; i ko bude hteo da im učini nažao onaj valja da bude ubijen.
- 6** I ovi će imati vlast da zatvore nebo, da ne padne dažd na zemlju u dane njihovog proricanja; i imaće vlast nad vodama da ih pretvaraju u krv, i da udare zemlju svakom mukom, kadgod budu hteli.
- 7** I kad svrše svedočanstvo svoje, onda će zver što izlazi iz bezdana učiniti s njima rat, i pobediće ih i ubiće ih.
- 8** I telesa njihova ostaviće na ulici grada velikog, koji se duhovno zove Sodom i Misir, gde i Gospod naš razapet bi.
- 9** I gledaće neki od naroda i plemena i jezika i kolena telesa njihova tri dana i po, i neće dati da se njihova telesa metnu u grobove.
- 10** I koji žive na zemlji, obradovaće se i razveseliće se za njih, i slaće dare jedan drugom, jer ova dva proroka mučiše one što žive na zemlji.
- 11** I posle tri dana i po duh života od Boga udje u njih; i staše oba na noge svoje, i strah veliki napade na one koji ih gledahu.
- 12** I čuše glas veliki s neba, koji im govori: Izidjite amo. I izidjoše na nebo na oblacima, i videše ih neprijatelji njihovi.
- 13** I u taj čas zatrese se zemlja vrlo, i deseti deo grada pade, i tresenje zemlje pobi sedam hiljada imena čovečijih; i ostali se uplašiše, i daše slavu Bogu nebeskom.
- 14** Zlo drugo prodje, evo zlo treće ide brzo.
- 15** I sedmi andjeo zatrubi i postaše veliki glasovi na nebesima govoreći: Posta carstvo sveta Gospoda našeg i Hrista Njegovog, i carovaće va vek veka.
- 16** I dvadeset i četiri starešine koje sedjahu pred Bogom na prestolima svojim, padoše na lica svoja i pokloniše se Bogu.
- 17** Govoreći: Hvalimo Te, Gospode Bože Svedržitelju, koji jesi, i beše, i bićeš, što si primio silu svoju veliku, i caruješ.
- 18** I neznabošci se progneviše, i dodje gnev Tvoj i vreme mrtvima da se sudi, i da se da plata slugama Tvojim, prorocima i svetima, i onima koji se boje imena Tvog, malima i velikima, i da se pogube oni koji zemlju pogubiše.
- 19** I otvori se crkva Božija na nebu, i pokaza se ćivot zaveta Njegovog u crkvi Njegovoj; i biše sevanja munja, i glasovi, i gromovi, i tresenje zemlje, i grad veliki.

ПОГЛАВЉЕ 12

- 1** I znak veliki pokaza se na nebu: žena obučena u sunce, i mesec pod nogama njenim, i na glavi njenoj venac od dvanaest zvezda.
- 2** I beše trudna, i vikaše od muke, i mučашe se da rodi.
- 3** I pokaza se drugi znak na nebu, i gle, velika crvena aždaha, koja imaše sedam glava, i deset rogova; i na glavama njenim sedam kruna;

- ⁴ I rep njen odvuče trećinu zvezda nebeskih, i baci ih na zemlju. I aždaha stajaše pred ženom koja htede da se porodi, da joj proždere dete kad rodi.
- ⁵ I rodi muško, sina, koji će pasti sve narode s palicom gvozdеном; i dete njeno bi uzeto k Bogu i prestolu njegovom.
- ⁶ A žena pobeže u pustinju gde imaše mesto pripremljeno od Boga, da se onamo hrani hiljadu i dvesta i šezdeset dana.
- ⁷ I posta rat na nebu. Mihailo i andjeli Njegovi udariše na aždahu, i bi se aždaha i andjeli njeni.
- ⁸ I ne nadvladaše, i više im se ne nadje mesta na nebu.
- ⁹ I zbačena bi aždaha velika, stara zmija, koja se zove djavo i sotona, koja vara sav vasioni svet, i zbačena bi na zemlju, i andjeli njeni zbačeni biše s njom.
- ¹⁰ I čuh glas veliki na nebu koji govori: Sad posta spasenje i sila i carstvo Boga našeg, i oblast Hrista Njegovog; jer se zbaci opadač braće naše, koji ih opadaše pred Bogom našim dan i noć.
- ¹¹ I oni ga pobediše krvlju Jagnjetovom i rečju svedočanstva svog, i ne mariše za život svoj do same smrti.
- ¹² Zato veselite se nebesa i vi koji živite na njima. Teško vama koji živite na zemlji i moru, jer djavo sidje k vama, i vrlo se rasrdio, znajući da vremena malo ima.
- ¹³ I kad vide aždaha da zbačena bi na zemlju, gonjaše ženu koja rodi muško.
- ¹⁴ I ženi dana biše dva krila orla velikog da leti u pustinju na svoje mesto, gde će se hraniti vreme i vremena i po vremena, sakrivena od lica zmijinog.
- ¹⁵ I ispusti zmija za ženom iz usta svojih vodu kao reku, da je utopi u reci.
- ¹⁶ I pomože zemlja ženi, i otvori zemlja usta svoja, i proždre reku koju ispusti zmija iz usta svojih.
- ¹⁷ I razgnevi se zmija na ženu, i otide da se pobije sa ostalim semenom njenim, koje drži zapovesti Božije i ima svedočanstvo Isusa Hrista.

ПОГЛАВЉЕ 13

- I** stadoh na pesku morskom; i videh zver gde izlazi iz mora, koja imaše sedam glava, i rogova deset, i na rogovima njenim deset kruna, a na glavama njenim imena hulna.
- ² I zver koju videh beše kao ris, i noge joj kao u medveda, i usta njena kao usta lavova, i dade joj zmija silu svoju, i presto svoj, i oblast veliku.
- ³ I videh jednu od glava njenih kao ranjenu na smrt, i rana smrti njene izleči se. I čudi se sva zemlja iza zveri, i pokloniše se zmiji, koja dade oblast zveri.
- ⁴ I pokloniše se zveri govoreći: Ko je kao zver? I ko može ratovati s njom?
- ⁵ I dana joj biše usta koja govore velike stvari i huljenja, i dana joj bi oblast da čini četrdeset i dva meseca.
- ⁶ I otvori usta svoja za huljenje na Boga, da huli na ime Njegovo, i na kuću Njegovu, i na one koji žive na nebu.
- ⁷ I dano joj bi da se bije sa svetima, i da ih pobedi; i dana joj bi oblast nad svakim kolenom i narodom i jezikom i plemenom.
- ⁸ I pokloniše joj se svi koji žive na zemlji kojima imena nisu zapisana u životnoj knjizi Jagnjeta, koje je zaklano od postanja sveta.
- ⁹ Ako ko ima uho neka čuje.
- ¹⁰ Ko u ropstvo vodi, biće u ropstvo odveden; ko nožem ubije valja da on nožem bude

ubijen. Ovde je trpljenje i vera svetih.

11 I videh drugu zver gde izlazi iz zemlje, i imaše dva roga kao u jagnjeta; i govoraše kao aždaha.

12 I svu vlast prve zveri činjaše pred njom; i učini da zemlja i koji žive na njoj pokloni se prvoj zveri kojoj se isceli rana smrtna.

13 I učini čudesa velika, i učini da i oganj silazi s neba na zemlju pred ljudima.

14 I vara one koji žive na zemlji znacima, koji joj biše dani da čini pred zveri, govoreći onima što žive na zemlji da načine ikonu zveri koja imade ranu smrtnu i osta živa.

15 I bi joj dano da dade duh ikoni zverinoj, da progovori ikona zverina, i da učini da se pobiju koji se god ne poklone ikoni zverinoj.

16 I učini sve, male i velike, bogate i siromašne, slobodnjake i robove, te im dade žig na desnoj ruci njihovoj ili na čelima njihovim,

17 Da niko ne može ni kupiti ni prodati, osim ko ima žig, ili ime zveri, ili broj imena njenog.

18 Ovde je mudrost. Ko ima um neka izračuna broj zveri: jer je broj čovekov i broj njen šest stotina i šezdeset i šest.

ПОГЛАВЉЕ 14

1 I videh, i gle, Jagnje stajaše na gori sionskoj, i s Njim sto i četrdeset i četiri hiljade, koji imahu ime Oca Njegovog napisano na čelima svojim.

2 I čuh glas s neba kao glas voda mnogih, i kao glas groma velikog; i čuh glas gudača koji gudjahu u gusle svoje.

3 I pevahu kao novu pesmu pred prestolom i pred četiri životinje i pred starešinama: i niko ne mogaše naučiti pesme, osim onih sto i četrdeset i četiri hiljade koji su otkupljeni sa zemlje.

4 Ovo su koji se ne opoganiše sa ženama, jer su devstvenici, oni idu za Jagnjetom kud god ono podje. Ovi su kupljeni od ljudi, prvenci Bogu i Jagnjetu.

5 I u njihovim ustima ne nadje se prevara, jer su bez mane pred prestolom Božijim.

6 I videh drugog andjela gde leti posred neba, koji imaše večno jevandjelje da objavi onima koji žive na zemlji, i svakom plemenu, i jeziku i kolenu i narodu.

7 I govoraše velikim glasom: Bojte se Boga, i podajte Mu slavu, jer dodje čas suda Njegovog; i poklonite se Onome koji je stvorio nebo i zemlju i more i izvore vodene.

8 I drugi andjeo za njim ide govoreći: Pade, pade Vavilon grad veliki: jer otrovnim vinom kurvarstva svog napoji sve narode.

9 I treći andjeo za njim ide govoreći glasom velikim: Ko se god pokloni zveri i ikoni njenoj, i primi žig na čelo svoje ili na ruku svoju,

10 I on će piti od vina gneva Božijeg, koje je nepomešano utočeno u čašu gneva Njegovog, i biće mučen ognjem i sumporom pred andjelima svetima i pred Jagnjetom.

11 I dim mučenja njihovog izlaziće va vek veka; i neće imati mira dan i noć koji se poklanjaju zveri i ikoni njenoj, i koji primaju žig imena njenog.

12 Ovde je trpljenje svetih, koji drže zapovesti Božije i veru Isusovu.

13 I čuh glas s neba gde mi govori: Napiši: Blago mrtvima koji umiru u Gospodu od sad. Da, govori Duh, da počinu od trudova svojih; jer dela njihova idu za njima.

14 I videh, i gle, oblak beo, i na oblaku sedjaše kao Sin čovečiji, i imaše na glavi svojoj krunu zlatnu, i u ruci svojoj srp oštar.

15 I drugi andjeo izidje iz crkve vičući velikim glasom Onome što sedi na oblaku: Zamahni

srpom svojim i žnji, jer dodje vreme da se žnje, jer se osuši žito zemaljsko.

16 I Onaj što sedjaše na oblaku baci srp svoj na zemlju, i požnjevena bi zemlja.

17 I drugi andjeo izidje iz crkve što je na nebu, i imaše i on srp oštar.

18 I drugi andjeo izidje iz oltara, koji imaše oblast nad ognjem, i povika s velikom vikom onome koji imaše srp oštri, govoreći: Zamahni srpom svojim ostrim, i odreži groždje vinograda zemaljskog; jer već sazreše zrna njegova.

19 I baci andjeo srp svoj na zemlju, i obra vinograd zemaljski, i metnu u kacu velikog gneva Božijeg.

20 I otoči se kaca izvan grada, i izidje krv iz kace, tja do uzda konjima, hiljadu i šest stotina potrkališta.

ПОГЛАВЉЕ 15

I videh drugi veliki znak na nebu i čudo: sedam andjela koji imahu sedam poslednjih zala, jer se u njima savrši gnev Božji.

2 I videh kao stakleno more smešano s ognjem, i one što pobediše zver i ikonu njenu, i žig njen, i broj imena njenog, gde stoje na moru staklenom i imaju gusle Božije;

3 I pevahu pesmu Mojsija, sluge Božijeg, i pesmu Jagnjetovu, govoreći: Velika su i divna dela Tvoja, Gospode Bože Svedržitelju, pravedni su i istiniti putevi Tvoji, Care svetih.

4 Ko se neće pobožati Tebe, Gospode, i proslaviti ime Tvoje? Jer si Ti jedan svet; jer će svi neznabošci doći i pokloniti se pred Tobom; jer se sudovi Tvoji javiše.

5 I posle ovog videh, i gle, otvori se crkva skinije svedočanstva na nebu,

6 I izidjoše sedam andjela iz crkve, koji imahu sedam zala, obučeni u čiste i bele haljine od platna, i opasani po prsima pojasima zlatnim;

7 I jedna od četiri životinje dade sedmorici andjela sedam čaša zlatnih napunjenih gneva Boga, koji živi va vek veka.

8 I napuni se crkva dima od slave Božije i od sile Njegove; i niko ne mogaše doći u crkvu, dok se ne svrši sedam zala sedmorice andjela.

ПОГЛАВЉЕ 16

I čuh glas veliki iz crkve gde govori sedmorici andjela: Idite, i izlijte sedam čaša gneva Božijeg na zemlju.

2 I ode prvi andjeo, i izli čašu svoju na zemlju; i postaše rane zle i ljute na ljudima koji imaju žig zverin i koji se klanjaju ikoni njenoj.

3 I drugi andjeo izli čašu svoju u more; i posta krv kao od mrtvacu, i svaka duša živa umre u moru.

4 I treći andjeo izli čašu svoju na reke i na izvore vodene; i posta krv.

5 I čuh andjela vodenog gde govori: Pravedan si Gospode, koji jesi, i koji beše, i svet, što si ovo sudio;

6 Jer proliše krv svetih i proroka, i krv si im dao da piju jer su zaslužili.

7 I čuh drugog iz oltara gde govori: Da, Gospode Bože Svedržitelju, istiniti su i pravi sudovi Tvoji.

8 I četvrti andjeo izli čašu svoju na sunce, i dano mu bi da žeže ljude ognjem.

9 I opališe se ljudi od velike vrućine, i huliše na ime Boga koji ima oblast nad zlima ovima,

i ne pokajaše se da Mu dadu slavu.

10 I peti andjeo izli čašu svoju na presto zverin; i carstvo njeno posta tamno, i žvakahu jezike svoje od bola.

11 I huliše na ime Boga nebeskog od bola i od rana svojih, i ne pokajaše se od dela svojih.

12 I šesti andjeo izli čašu svoju na veliku reku Eufkrat; i presahnu voda njena, da se pripravi put carevima od istoka sunčanog.

13 I videh iz usta aždahinih, i iz usta zverinih, i iz usta lažnog proroka, gde izidjoše tri nečista duha, kao žabe.

14 Jer su ovo duhovi djavolski koji čine čudesa i izlaze k carevima svega vasionog sveta da ih skupe na boj za onaj veliki dan Boga Svedržitelja.

15 Evo idem kao lupež; blago onome koji je budan i koji čuva haljine svoje, da go ne hodi i da se ne vidi sramota njegova.

16 I sabra ih na mesto koje se jevrejski zove Armagedon.

17 I sedmi andjeo izli čašu svoju po nebu, i izidje glas veliki iz crkve nebeske od prestola govoreći: Svrši se.

18 I biše sevanja munja i gromovi, i glasovi, i bi veliko tresenje zemlje, kakvo nikad ne bi otkako su ljudi na zemlji, toliko tresenje, tako veliko.

19 I grad veliki razdeli se na tri dela, i gradovi neznabožački padoše; i Vavilon veliki spomenu se pred Bogom da mu da čašu vina ljutog gneva svog.

20 I sva ostrva pobegoše, i gore se ne nadjoše.

21 I grad veliki kao glava pade s neba na ljude; i ljudi huliše na Boga od zla gradnog, jer je velika muka njegova vrlo.

ПОГЛАВЉЕ 17

1 I dodje jedan od sedam andjela koji imahu sedam čaša, i govori sa mnom govoreći mi: Hodi da ti pokažem sud kurve velike, koja sedi na vodama mnogima.

2 S kojom se kurvaše carevi zemaljski, i koji žive na zemlji opiše se vinom kurvarstva njena.

3 I uvede me duh u pusto mesto; i videh ženu gde sedi na zveri crvenoj koja beše puna imena hulnih i imaše sedam glava i deset rogova.

4 I žena beše obučena u porfiru i skerlet i nakićena zlatom i kamenjem dragim i biserom, i imaše čašu u ruci svojoj punu mrzosti i poganštine kurvarstva svog;

5 I na čelu njenom napisano ime: Tajna, Vavilon veliki, mati kurvama i mrzostima zemaljskim.

6 I videh ženu pijanu od krvi svetih i od krvi svedoka Isusovih; i začudih se čudom velikim kad je videh.

7 I reče mi andjeo: Što se čudiš? Ja ću ti kazati tajnu ove žene, i zveri što je nosi i ima sedam glava i deset rogova.

8 Zver koju si video beše i nije, i izići će iz bezdana i otići će u propast; i udiviće se koji žive na zemlji, kojima imena napisana nisu u knjigu života od postanja sveta, kad vide zver koja beše, i nije, i doći će opet.

9 Ovde je um, koji ima mudrost. Sedam glava, to su sedam gora na kojima žena sedi.

10 I jesu sedam careva. Pet je njih palo, i jedan jeste, a drugi još nije došao; a kad dodje za malo će ostati.

11 I zver koja beše i nije, i ona je osmi, i jeste od sedmorice i u propast ide.

- ¹² I deset rogova, koje si video, to su deset careva, koji carstva još ne primiše, nego će oblast kao carevi na jedno vreme primiti sa zveri.
- ¹³ Ovi jednu volju imaju, i silu i oblast svoju daće zveri.
- ¹⁴ Ovi će se pobiti s Jagnjetom i Jagnje će ih pobediti, jer je Gospodar nad gospodarima i Car nad carevima; i koji su s Njim, jesu pozvani i izabrani i verni.
- ¹⁵ I reče mi: Vode, što si video, gde sedi kurva, ono su ljudi i narodi, i plemena i jezici.
- ¹⁶ I deset rogova, što si video na zveri, oni će omrznuti na kurvu, i opustošiće je i ogoluzniti, i meso njeno poješće i sažeći će je ognjem.
- ¹⁷ Jer je Bog dao u srca njihova da učine volju Njegovu, i da učine volju jednu, i da dadu carstvo svoje zveri, dok se svrše reči Božije.
- ¹⁸ I žena, koju si video, jeste grad veliki, koji ima carstvo nad carstvima zemaljskim.

ПОГЛАВЉЕ 18

I posle ovog videh drugog andjela gde silazi sa neba, koji imaše oblast veliku; i zemlja se zasvetli od slave njegove.

- ² I povika jakim glasom govoreći: Pade, pade Vavilon veliki, i posta stan djavolima, i tamnica svakom duhu nečistom, i tamnica svih ptica nečistih i mrskih; jer otrovnim vinom kurvarstva svog napoji sve narode;
- ³ I carevi zemaljski s njom se kurvaše, i trgovci zemaljski obogatiše se od bogatstva slasti njene.
- ⁴ I čuh glas drugi s neba koji govori: Izidjite iz nje, narode moj, da se ne pomešate u grehe njene, i da vam ne naude zla njena.
- ⁵ Jer gresi njeni dopreše tja do neba, i Bog se opomenu nepravde njene.
- ⁶ Platite joj kao što i ona plati vama, i podajte joj dvojinom onoliko po delima njenim: kojom čašom zahvati vama zahvatajte joj po dva put onoliko.
- ⁷ Koliko se proslavi i nasladi toliko joj podajte muka i žalosti; jer govori u srcu svom: Sedim kao carica, i nisam udovica, i žalosti neću videti.
- ⁸ Zato će u jedan dan doći zla njena: smrt i plač i glad, i sažeći će se ognjem; jer je jak Gospod Bog koji joj sudi.
- ⁹ I zaplakaće i zajaukati za njom carevi zemaljski koji se s njom kurvaše i besniše, kad vide dim gorenja njenog,
- ¹⁰ Izdaleka stojeći od straha muka njenih i govoreći: Jaoh! Jaoh! Grade veliki Vavilone, grade tvrdi, jer u jedan čas dodje sud tvoj!
- ¹¹ I trgovci zemaljski zaplakaće i zajaukati za njom, što njihove toware niko više ne kupuje;
- ¹² Tovara zlata i srebra i kamenja dragog i bisera i uzvoda i porfire i svile i skerleta, i svakog mirisnog drveta, i svakojakih sudova od fildiša, i svakojakih sudova od najskupljeg drveta, bronzе i gvoždja i mermera,
- ¹³ I cimeta i tamjana i mira i livana, i vina i ulja, i nišesteta i pšenice, i goveda i ovaca, i konja i kola, i telesa i duša čovečijih.
- ¹⁴ I voća želja duše tvoje otidoše od tebe, i sve što je masno i dobro otide od tebe, i više ga nećeš naći.
- ¹⁵ Trgovci koji se ovim tovarima obogatiše od nje, staće izdaleka od straha mučenja njenog, plaćući i jaučući,
- ¹⁶ I govoreći: Jaoh! Jaoh! Grade veliki, obučeni u svilu i porfiru i skerlet, i nakićeni zlatom i kamenjem dragim i biserom;

- ¹⁷ Jer u jedan čas pogibe toliko bogatstvo! I svi gospodari od ladji, i sav narod u ladjama, i ladjari, i koji god rade na moru, stadoše izdaleka,
- ¹⁸ I vikahu, videvši dim gorenja njenog, i govorahu: Ko je bio kao ovaj grad veliki?
- ¹⁹ I baciše prah na glave svoje, i povikaše plačuci i ridajući, govoreći: Jaoh! Jaoh! Grade veliki, u kome se obogatiše svi koji imaju ladje na moru od bogatstva njegovog, jer u jedan čas opuste!
- ²⁰ Veseli se nad njim nebo, i sveti apostoli i proroci, jer Bog pokaja sud vaš na njemu.
- ²¹ I uze jedan andjeo jak kamen veliki, kao kamen vodenični, i baci u more govoreći: Tako će sa hukom biti bačen Vavilon, grad veliki, i neće se više naći;
- ²² I glas gudača i pevača i svirača i trubača neće se više čuti u tebi; i nikakav mastor ni od kakvog zanata neće se više naći u tebi, i huka kamenja vodeničnog neće se čuti u tebi;
- ²³ I videlo žiška neće se više svetliti u tebi, i glas ženika i neveste neće više biti čuven u tebi; jer trgovci tvoji behu boljari zemaljski, jer tvojim čaranjem prevareni biše svi narodi.
- ²⁴ I u njemu se nadje krv proročka i svetih, i svih koji su pobijeni na zemlji.

ПОГЛАВЉЕ 19

I posle ovog čuh glas veliki naroda mnogog na nebu gde govori: Aliluja! Spasenje i slava i čast i sila Gospodu našem;

- ² Jer su istiniti i pravi sudovi Njegovi, što je osudio kurvu veliku, koja pokvari zemlju kurvarstvom svojim, i pokajao krv slugu svojih od ruke njene.
- ³ I drugom rekoše: Aliluja! I dim njen izlažaše va vek veka.
- ⁴ I padoše dvadeset i četiri starešine, i četiri životinje, i pokloniše se Bogu koji sedjaše na prestolu, govoreći: Amin, aliluja!
- ⁵ I glas izidje od prestola koji govori: Hvalite Boga našeg sve sluge Njegove, i koji Ga se bojite, i mali i veliki.
- ⁶ I čuh kao glas naroda mnogog, i kao glas voda mnogih, i kao glas gromova jakih, koji govore: Aliluja! Jer caruje Gospod Bog Svedržitelj.
- ⁷ Da se radujemo i veselimo, i da damo slavu Njemu; jer dodje svadba Jagnjetova, i žena Njegova pripravlila se;
- ⁸ I dano joj bi da se obuče u svilu čistu i belu: jer je svila pravda svetih.
- ⁹ I reče mi: Napiši: Blago onima koji su pozvani na večeru svadbe Jagnjetove. I reče mi: Ove su reči istinite Božije.
- ¹⁰ I padnuvši pred nogama njegovim poklonih mu se; i reče mi: Gle, nemoj, ja sam sluga kao i ti i braća tvoja koja imaju svedočanstvo Isusovo. Bogu se pokloni; jer je svedočanstvo Isusovo Duh Proroštva.
- ¹¹ I videh nebo otvoreno, i gle, konj beo, i koji sedjaše na njemu zove se Veran i Istinit, i sudi po pravdi i vojuje.
- ¹² A oči su Mu kao plamen ognjeni, i na glavi Njegovoj krune mnoge, i imaše ime napisano, kog niko ne zna do On sam.
- ¹³ I beše obučen u haljinu crvenu od krvi, i ime se Njegovo zove: Reč Božija.
- ¹⁴ I vojske nebeske idjahu za Njim na konjima belim, obučene u svilu belu i čistu.
- ¹⁵ I iz usta Njegovih izidje mač oštar, da njime pobije neznabošce; i On će ih pasti s palicom gvozdenom; i On gazi kacu vina i srdnje i gneva Boga Svedržitelja.
- ¹⁶ I ima na haljini i na stegnu svom ime napisano: Car nad carevima i Gospodar nad gospodarima.

- ¹⁷ I videh jednog andjela gde stoji na suncu i povika glasom velikim govoreći svima pticama koje lete ispod neba: Dodjite i skupite se na veliku večeru Božiju,
- ¹⁸ Da jedete mesa od careva, i mesa od vojvoda, i mesa od junaka, i mesa od konja i od onih koji sede na njima, i mesa od svih slobodnjaka i robova, i od malih i od velikih.
- ¹⁹ I videh zver i careve zemaljske i vojnike njihove skupljene da se pobiju s Onim što sedi na konju i s vojskama Njegovim.
- ²⁰ I bi uhvaćena zver, i s njom lažni prorok koji učini pred njom znake kojima prevari one koji primiše žig zverin i koji se poklanjaju ikoni njenoj: živi biše bačeni oboje u jezero ognjeno, koje gori sumporom.
- ²¹ A ostali pobijeni biše mačem Onog što sedi na konju, koji izidje iz usta Njegovih: i sve se ptice nasitiše od mesa njihovog.

ПОГЛАВЉЕ 20

- I** videh andjela gde silazi s neba, koji imaše ključ od bezdana i verige velike u ruci svojoj.
- ² I uhvati aždahu, staru zmiju, koja je djavo i sotona, i sveza je na hiljadu godina,
- ³ I u bezdan baci je, i zatvori je, i zapečati nad njom, da više ne prelašćuje narode, dok se ne navrši hiljadu godina; i potom valja da bude odrešena na malo vremena.
- ⁴ I videh prestole, i sedjahu na njima, i dade im se sud, i duše isečenih za svedočanstvo Isusovo i za reč Božiju, koji se ne pokloniše zveri ni ikoni njenoj, i ne primiše žig na čelima svojim i ruci svojoj; i oživeše i carovaše s Hristom hiljadu godina.
- ⁵ A ostali mrtvaci ne oživeše, dokle se ne svrši hiljada godina. Ovo je prvo vaskrsenje.
- ⁶ Blažen je i svet onaj koji ima deo u prvom vaskrsenju; nad njima druga smrt nema oblasti, nego će biti sveštenici Bogu i Hristu, i carovaće s Njim hiljadu godina.
- ⁷ I kad se svrši hiljadu godina, pustiće se sotona iz tamnice svoje,
- ⁸ I izići će da vara narode po sva četiri kraja zemlje, Goga i Magoga, da ih skupi na boj, kojih je broj kao pesak morski.
- ⁹ I izidjoše na širinu zemlje, i opkoliše logor svetih, i grad ljubazni; i sidje oganj od Boga s neba, i pojede ih.
- ¹⁰ I djavo koji ih varaše bi bačen u jezero ognjeno i sumporito, gde je zver i lažni prorok; i biće mučeni dan i noć va vek veka.
- ¹¹ I videh veliki beo presto, i Onog što sedjaše na njemu, od čijeg lica bežaše nebo i zemlja, i mesta im se ne nadje.
- ¹² I videh mrtvace male i velike gde stoje pred Bogom, i knjige se otvoriše; i druga se knjiga otvori, koja je knjiga života; i sud primiše mrtvaci kao što je napisano u knjigama, po delima svojim.
- ¹³ I more dade svoje mrtvace, i smrt i pakao dadoše svoje mrtvace; i sud primiše po delima svojim.
- ¹⁴ I smrt i pakao bačeni biše u jezero ognjeno. I ovo je druga smrt.
- ¹⁵ I ko se ne nadje napisan u knjizi života, bačen bi u jezero ognjeno.

ПОГЛАВЉЕ 21

I videh nebo novo i zemlju novu; jer prvo nebo i prva zemlja prodjoše, i mora više nema.

² I ja Jovan videh grad sveti, Jerusalim nov, gde silazi od Boga s neba, pripravljen kao nevesta ukrašena mužu svom.

³ I čuh glas veliki s neba gde govori: Evo skinije Božije među ljudima, i živeće s njima, i oni će biti narod Njegov, i sam Bog biće s njima Bog njihov.

⁴ I Bog će otrti svaku suzu od očiju njihovih, i smrti neće biti više, ni plača, ni vike, ni bolesti neće biti više; jer prvo prodje.

⁵ I reče Onaj što sedjaše na prestolu: Evo sve novo tvorim. I reče mi: Napiši, jer su ove reči istinite i verne.

⁶ I reče mi: Svrši se. Ja sam Alfa i Omega, Početak i Svršetak. Ja ću žednome dati iz izvora vode žive za badava.

⁷ Koji pobedi, dobiće sve, i biću mu Bog, i on će biti moj sin.

⁸ A strašljivima i nevernima i poganima i krvnicima, i kurvarima, i vračarima, i idolopoklonicima, i svima lažama, njima je deo u jezeru što gori ognjem i sumporom; koje je smrt druga.

⁹ I dodje k meni jedan od sedam andjela koji imahu sedam čaša napunjenih sedam zala poslednjih, i reče mi govoreći: Hodi da ti pokažem nevestu, Jagnjetovu ženu.

¹⁰ I odvede me u duhu na goru veliku i visoku, i pokaza mi grad veliki, sveti Jerusalim, gde silazi s neba od Boga,

¹¹ I imaše slavu Božiju; i svetlost njegova beše kao dragi kamen, kao kamen jaspis svetli,

¹² I imaše zid veliki i visok, i imaše dvanaestora vrata, i na vratima dvanaest andjela, i imena napisana, koja su imena dvanaest kolena Izrailjevih.

¹³ Od istoka vrata troja, i od severa vrata troja, od juga vrata troja, i od zapada vrata troja.

¹⁴ I zid gradski imaše dvanaest temelja, i na njima imena dvanaest apostola Jagnjetovih.

¹⁵ I onaj što govoraše sa mnom, imaše trsku zlatnu da izmeri grad i vrata njegova i zidove njegove.

¹⁶ I grad na četiri ugla stoji, i dužina je njegova tolika kolika i širina. I izmeri grad trskom na dvanaest hiljada potrkališta: dužina i širina i visina jednaka je.

¹⁷ I razmeri zid njegov na sto i četrdeset i četiri lakta, po meri čovečijoj, koja je andjelova.

¹⁸ I beše gradja zidova njegova jaspis, i grad zlato čisto, kao čisto staklo.

¹⁹ I temelji zidova gradskih behu ukrašeni svakim dragim kamenjem: prvi temelj beše jaspis, drugi safir, treći halkidon, četvrti smaragd,

²⁰ Peti sardoniks, šesti sard, sedmi hrisolit, osmi viril, deveti topaz, deseti hrisopras, jedanaesti jakint, dvanaesti ametist.

²¹ I dvanaest vrata, dvanaest zrna bisera: svaka vrata behu od jednog zrna bisera: i ulice gradske behu zlato čisto, kao staklo presvetlo.

²² I crkve ne videh u njemu: jer je njemu crkva Gospod Bog Svedržitelj, i Jagnje.

²³ I grad ne potrebuje ni sunce ni mesec da svetle u njemu; jer ga slava Božija prosvetli, i žižak je njegov Jagnje.

²⁴ I narodi koji su spaseni hodiće u videlu njegovom, i carevi zemaljski doneće slavu i čast svoju u njega.

²⁵ I vrata njegova neće se zatvarati danju, jer onde noći neće biti.

²⁶ I doneće slavu i čast neznabožaca u njega.

²⁷ I neće u njega ući ništa pogano, i što čini mrzost i laž, nego samo koji su napisani u životnoj knjizi Jagnjeta.

ПОГЛАВЉЕ 22

1 I pokaza mi čistu reku vode života, bistru kao kristal, koja izlažaše od prestola Božijeg i Jagnjetovog.

2 Nasred ulica njegovih i s obe strane reke drvo života, koje radja dvanaest rodova dajući svakog meseca svoj rod; i lišće od drveta beše za isceljivanje narodima.

3 I više neće biti nikakve prokletinje; i presto Božji i Jagnjetov biće u njemu; i sluge Njegove posluživaće Ga.

4 I gledaće lice Njegovo, i ime Njegovo biće na čelima njihovim.

5 I noći tamo neće biti, i neće potrebovati videla od žiška, ni videla sunčanog, jer će ih obasjavati Gospod Bog, i carovaće va vek veka.

6 I reče mi: Ovo su reči verne i istinite, i Gospod Bog svetih proroka posla andjela svog da pokaže slugama svojim šta će biti skoro.

7 Evo ću doći skoro: Blago onome koji drži reči proroštva knjige ove.

8 I ja Jovan videh ovo i čuh; i kad čuh i videh, padoh da se poklonim na noge andjela koji mi ovo pokaza.

9 I reče mi: Gle, nemoj, jer sam i ja sluga kao i ti i braća tvoja proroci i oni koji drže reči proroštva knjige ove. Bogu se pokloni.

10 I reče mi: Ne zapečaćavaj reči proroštva knjige ove; jer je vreme blizu.

11 Ko čini nepravdu, neka čini još nepravdu; i ko je pogan, neka se još pogani; i ko je pravedan, neka još čini pravdu; i ko je svet neka se još sveti.

12 I evo ću doći skoro, i plata moja sa mnom, da dam svakome po delima njegovim.

13 Ja sam Alfa i Omega, Početak i Svršetak, Prvi i Poslednji.

14 Blago onome koji tvori zapovesti Njegove, da im bude vlast na drvo života, i da udju na vrata u grad.

15 A napolju su psi i vračari i kurvari i krvnici i idolopoklonici i svaki koji ljubi i čini laž.

16 Ja Isus poslah andjela svog da vam ovo posvedoči u crkvama. Ja sam koren i rod Davidov, i sjajna zvezda Danica.

17 I Duh i nevesta govore: Dodji. I koji čuje neka govori: Dodji. I ko je žedan neka dodje, i ko hoće neka uzme vodu života za badava.

18 Jer svedočim svakome koji čuje reči proroštva knjige ove; ako ko dometne ovome, Bog će nametnuti na njega zla napisana u knjizi ovoj;

19 I ako ko oduzme od reči knjige proroštva ovog, Bog će oduzeti njegov deo od knjige života, i od grada svetog, i od onog što je napisano u knjizi ovoj.

20 Govori Onaj koji svedoči ovo: Da, doći ću skoro! Amin. Da, dodji, Gospode Isuse.

21 Blagodat Gospoda našeg Isusa Hrista sa svima vama. Amin.

For other languages please go to www.wordproject.org